

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ

II студентської наукової конференції

26 квітня 2018 року

Харків 2018

ЕКОНОМІЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ОЗЕЛЕНЕННЯ РЕГІОНІВ

Будь-яке місто є не тільки складним економічним комплексом, а й екосистемою, яка може бути різних рівнів і мати свої особливості. Міська і регіональна екосистеми не є саморегульованими. Еколого-економічний баланс розвитку територій створюється і підтримується людиною за допомогою різних засобів регулювання. Той факт, що Україна прийняла концепцію сталого розвитку територій має носити не формальний характер, а втілюватися в життя за допомогою економічно обґрунтованих програм та нормативних актів. Досягти ефективності та реалізації цих правових актів – завдання не просте. Потоки грошових коштів, які виділяються на розрізненні цілі мають бути узгодженні, не зважаючи на те, що регулювання заходів зі сталого розвитку регіону вимагає великих зусиль.

Основна мета сталого розвитку України – забезпечення динамічного соціально-економічного зростання, збереження якості навколишнього середовища і раціональне використання природно-ресурсного потенціалу, задоволення потреб сучасних і майбутніх поколінь через побудову високоефективної економічної системи, що стимулює екологічну сталість, продуктивну працю, науково-технічний прогрес, а також має соціальну спрямованість [1].

Розробкою питань збалансованого та сталого розвитку територій України активно займаються фахівці в області регіональної економіки, економіки житлово-комунального господарства та економіки природокористування. Тому розробка нового комплексного науково-практичного підходу до реалізації заходів щодо підвищення якості середовища життєдіяльності людини є необхідною для нашої країни.

Головною передумовою реалізації стратегії є суспільний договір між владою, бізнесом та громадянським суспільством, де кожна сторона має свою зону відповідальності [2].

Економічне регулювання сталого розвитку територій з боку органів державної та місцевої влади вкрай необхідно, тому що самостійне упорядкування майже неможливо. Ця теза стосується і впорядкування системи озеленення регіону. Найбільш слабкими ланками економічного регулювання сфери озеленення є її планування і фінансування.

Слід зазначити, що під системою озеленення регіону розуміється не тільки сукупність озелених територій (міські зелені насадження, ліси й про об'єкти природно-заповідного фонду), але й органи місцевого самоврядування та підприємства з озеленення територій і лісорозведення.

Міста вимагають особливої уваги щодо заходів сталого розвитку та озеленення. Перспектива планування і фінансування системи озеленення міст набуває першочергового значення. Планування як процес порядкування розвитку системи озеленення можна розглядати як: перспективне і поточне. Дієвим інструментом економічного регулювання розвитку системи на рівні регіону і міста є перспективне планування, а на рівні підприємства – поточне. Сучасні економічні реалії вимагають посилення обох зазначених складових.

Специфікою планування в сфері озеленення є те, що воно повинно бути детально розроблене на предметному рівні, а вже потім це можливо виразити обсягами необхідних грошових коштів.

На рівні міста, перспективне планування повинно бути втілено в «Перспективний план комплексного озеленення міста». Основними завданнями предметного перспективного планування повинні стати: визначення перспективного рівня озеленення території міста на

кінець розрахункового періоду з виділенням планувальних етапів середньорічних темпів зростання міських насаджень по їх основних категоріях; першочергові заходи щодо реконструкції та відтворення об'єктів озеленення для запобігання процесу їх безповоротної втрати, визначення обсягів робіт по догляду за міськими зеленими насадженнями; обґрунтування озеленення потенційних територій – тих, які можуть бути звільнені, або раціональне використання територій і зелених коридорів уздовж доріг, встановлення обсягів нового зеленого будівництва та їх узгодження з планом капітальних витрат по роках окремо і за весь період перспективного плану комплексного озеленення, виявлення і розширення джерел фінансування, виконання робіт з проектування та зеленого будівництва із зазначенням черги введення в дію об'єктів озеленення, розробка системи озеленення міста з виділенням територій, що підлягають озелененню та визначення їх функціонального призначення тощо. Надалі кожен предметний показник повинен бути забезпечений джерелом фінансування. На останньому етапі – слід узагальнити всі дані за обсягами та джерел фінансування.

На рівні регіону, основними завданнями предметного перспективного планування лісів повинні стати: створення нових лісових насаджень в обсягах, що перевищують їх вирубування, на непридатних для сільськогосподарського використання землях створення захисних насаджень, створення відповідної виробничої бази, впровадження сучасних технологій і препаратів, надання більшої площі харчування деревам, що залишаються після рубок для подальшого зростання, скорочення термінів вирощування технічно стиглої деревини.

Отже, ми бачимо, що і на рівні міст і на регіональному рівні для досягнення єдиної мети сталого розвитку повинні бути узгоджені завдання перспективного планування озелених територій міст, лісів та об'єктів ПЗФ. Фінансування системи озеленення як єдиного регіонального комплексу має передбачати узгодження виділення коштів на озеленення території різного якісного складу, але воно відсутнє. Процеси фінансування відбуваються паралельно на кожен об'єкт окремо.

На нашу думку, для подолання цих проблем і забезпечення сталого розвитку регіону необхідно найближчим часом зробити крок до приведення у відповідність програм розвитку різних озелених територій – зелених насаджень міст, лісів, об'єктів ПЗФ, впорядкувати та вдосконалити перспективи планування системи озеленення, і перш за все, удосконалити процес фінансування сфери озеленення. Економічне регулювання даної сфери слід кардинально переглянути, тому що не планування, ні фінансування не відповідають сучасним вимогам розвитку територій. Реформування цієї галузі економіки призведе до досягнення цілей, проголошених концепцією сталого розвитку. Також прогнозованими наслідками удосконалення функціонування системи озеленення повинно стати підвищення якості проживання людини на певних територіях, зокрема найбільш урбанізованих.

Список використаних джерел:

1. Суть концепції сталого розвитку України [Електронний ресурс] URL: <http://ua.textreferat.com/referat-21544-1.html>. (дата звернення 09.04.2018). 2. Указ Президента України Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020». Київ. від 12 січня 2015 року № 5/2015 [Електронний ресурс] URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>. (дата звернення 09.04.2018).